

zarobkowi pośrednicy pracy mogą składać do właściwego urzędu wojewódzkiego nie później, niż na 3 miesiące przed upływem terminu pozwolenia, udzielonego przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 9. Zarobkowy pośrednik pracy, pragnący korzystać przy wykonywaniu swego zawodu z usług pomocnika, powinien w ciągu siedmiu dni po zaangażowaniu go złożyć do właściwego urzędu wojewódzkiego podanie o zatwierdzenie pomocnika. W podaniu należy wymienić imię i nazwisko pomocnika, wiek, zamieszkanie, rodzaj zajęcia głównego i dodatkowego w okresie ostatnich 3 lat.

Pomocnik nie będzie zatwierdzony, a udzielone zatwierdzenie będzie cofnięte w wypadku, kiedy pomocnik nie daje swym postępowaniem gwarancji, że czynność pośrednictwa będzie wykonywana zgodnie z prawem i dobrym obyczajem.

§ 10. Zarobkowy pośrednik pracy może pobierać opłaty za zawarte przy jego pośrednictwie umowy pracy w wysokości, nie przekraczającej sum podawanych w ogłaszanych przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej specjalnych tabelach.

§ 11. Jeżeli właściciele przedsiębiorstwa nie dokonają formalności, przewidzianych w §§ 1, 2, 4 i 8 niniejszego rozporządzenia w terminach tamże oznaczonych, lub Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej nie udzieli lub cofnie zezwolenie na prowadzenie zarobkowego przedsiębiorstwa pośrednictwa pracy,—biuro ulegnie likwidacji w terminie określonym przez toż Ministerstwo.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
L. Darowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

83.

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych

z dnia 2 stycznia 1922 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych i Ministrem Skarbu w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

Na mocy art. 2 ustawy z dn. 28 lutego 1919 r. w przedmiocie zaopatrzenia ludności w drewno opałowe i budulcowe (Dz. P. P. P. № 20, poz. 229) zarządza się co następuje:

§ 1. Ceny drzewa budulcowego na pniu za jeden metr sześcienny (1m³) zajętego ogólnie w la-

sach prywatnych w myśl postanowień artykułów 1, 2 i 3 rozporządzenia z dn. 2 września 1920 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 586) jako też zajętego oddzielnymi zarządzeniami w ilości ponad normę ustaloną w art. 2 i 3 tegoż rozporządzenia określać będą na podstawie średnich cen targowych właściwi wojewodowie po zasięgnięciu opinii komisji do tego celu powołanych.

§ 2. Komisje przewidziane w § 1 winny się składać: z wojewody, jako przewodniczącego i 4 członków powołanych przez wojewodę, a mianowicie z przedstawiciela Ministerstwa Robót Publicznych, z przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Dóbr Państwowych, przedstawiciela Ministerstwa Skarbu i przedstawiciela właścicieli lasów lub przedstawiciela przemysłowców drzewnych.

§ 3. Oznaczanie cen winno się odbywać każdego miesiąca dla wszystkich lasów całego obszaru województwa, z których drewno budulcowe jest pobierane przez urzędy odbudowy na cele odbudowy, przyчем wysokość cen winna być uzależniona od stosunków lokalnych, eksploatacyjnych i odległości od najbliższej stacji kolejowej.

§ 4. Od decyzji wojewody, wydanych w myśl niniejszego rozporządzenia właścicielowi lasu oraz osobom wymienionym w art. 5 rozporządzenia z dn. 2 września 1920 r. (Dz. U. R. P. № 89, poz. 586) przysługuje prawo odwołania się w terminie 14-dniowym od dnia zawiadomienia do Ministra Robót Publicznych, który rozstrzyga ostatecznie w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych.

Odwołanie się nie wstrzymuje wykonania zarządzeń wypływających z zajęcia drewna.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1922 r., odnośnie do drewna budulcowego, dla którego asygnacje zostały wydane przez urzędy odbudowy po 1 stycznia 1922 względnie dla którego protokoły odbiorcze zostały sporządzone po tymże terminie.

Jednocześnie tracą moc: 1) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych w przedmiocie ustanowienia cen drzewa wydane na mocy ustawy sejmowej z dn. 28 lutego 1919 r. (Monitor Polski № 161 z dn. 21 lipca 1919 r.), 2) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dn. 5 lipca 1921 (Dz. U. R. P. № 65, poz. 417) i 3) rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dn. 1 października 1921 r. (Dz. U. R. P. № 92, poz. 679).

Minister Robót Publicznych: *G. Narutowicz*

Minister Skarbu: *Michalski*

Minister Rolnictwa
i Dóbr Państwowych: *J. Raczyński*